

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní JUDr. Martinou Radkovou ve věci žalobce **J. Z.**, bytem H. 43, P., zast. Drahomírou Zatloukalovou, bytem tamtéž, proti žalovanému **Ministerstvu práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 1/376, Praha, **o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 5. 2013, č. j. MPSV–UM/5381/13/9S–OLK, ve věci nezvýšení příspěvku na péči,**

t a k t o :

I. Rozhodnutí žalovaného ze dne **2. 5. 2013, č. j. MPSV–UM/5381/13/9S–OLK, se ruší** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku ve výši 378 Kč, a státu na náhradě nákladů řízení částku ve výši 10.239 Kč na účet Krajského soudu v Ostravě, a to vše do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobou doručenou soudu dne 2. 7. 2013 žalobce brojil proti napadenému

rozhodnutí, protože nebyl správně zhodnocen stupeň jeho závislosti, žalobce nezvládá minimálně 5 úkonů základních životních potřeb. To žalobce v žalobě podrobně rozepsal. Žalobce namítal porušení § 2, § 3 a § 68 odst. 3 správního řádu. Napadené rozhodnutí se jen velmi slabě vypořádává s žalobcem vznesenými námitkami a výsledky místního sociálního šetření. Žalobce poukazuje na to, že lékařské zprávy u něj prokazují, že trpí ortopedickými a neurologickými obtížemi, které vyžadují dohled a pomoc při zvládání úkonů základních životních potřeb – mobility, orientaci, komunikaci, oblékání a obouvání, stravování, tělesné hygieně, výkonu fyziologické potřeby, péči o zdraví, osobních aktivitách a péči o domácnost. Žalobce konkrétně rozepsal, proč je neschopen tyto úkony zvládat. Tyto úkony nebyly správně posouzeny podle § 2 odst. 1 vyhlášky č. 505/2006 Sb. a žalobci měl být stanoven minimálně II. stupeň závislosti.

[2] Žalovaný k námitkám žalobce ve svém vyjádření uvedl, že podle § 9 odst. 4 a 5 zákona č. 108/2006 Sb., o sociální službě, musí pro uznání závislosti příslušné základní životní potřeby existovat příčinná souvislost mezi poruchu funkčních schopností z důvodu nepříznivého zdravotního stavu a pozbytím schopnosti zvládat základní životní potřebu v přijatelném standardu. Tato souvislost může být objektivně prokázána pouze odborným zhodnocením zdravotního stavu žalobce posudkovou komisí, nelze ji pouze dedukovat z tvrzení zplnomocněného zástupce žalobce, resp. z výsledku sociálního šetření, jehož účelem je zjišťování schopnosti samostatného života osoby v přirozeném sociálním prostředí, a to v souladu s § 25 odst. 1 zákona a sociálních službách. V této souvislosti nemohl žalovaný nepodotknout, že stupeň závislosti žalobce stanovují posudkové komise, a to v návaznosti na příslušná ustanovení zákona o sociálních službách. Ani v posudku PK MPSV ani v napadeném rozhodnutí není nikde uvedeno, že by výsledky sociálního šetření byly považovány za liché, aniž by se výsledky posouzení opíraly o předchozí rozhodnutí Úřadu práce a „závažné stanovisko, tj. posudek o invaliditě vypracovaný OSSZ v Olomouci“. Nutno podotknout, že žalovaný nepovažoval posudek o zdravotním stavu za závažné stanovisko, rozhodně pak nevycházel z posouzení zdravotního stavu pro účely invalidity (kde se zjišťuje snížení pracovní schopnosti v procentech). Nebyl pominut žádný z důkazů pro rozhodování, a to ani výsledek sociálního šetření. Žalovaná poukázala na to, že postupovala v souladu s § 2 správního řádu výše poskytovaného příspěvku odpovídá zdravotnímu stavu žalobce, resp. stupně závislosti a jeho potenciálním schopnostem. Nedošlo ani k porušení § 3 správního řádu, protože výsledky sociálního šetření s posudky OSSZ a PK MPSV korelují a současně se vzájemně podporují. Zástupci žalobce bylo v rámci osobního jednání umožněno nahlédnout do spisu, byl seznámen s veškerými podklady pro rozhodnutí, kterými je mimo návrh na změnu výše příspěvku na péči výsledek sociálního šetření a posudek o zdravotním stavu. Mimo uznané nezvládané základní životní potřeby nelze žalobcem namítané ostatní základní životní potřeby uznat s ohledem na zdravotní stav žalobce, protože žalobce netrpěl k datu vydání napadaného rozhodnutí závažnou duševní poruchou ani vážnou poruchou orientace a byl schopen vnímat zrakem a sluchem, tím se podrobně v napadeném rozhodnutí žalovaný zabýval. U žalobce nebyla v této době dokumentována závažná porucha mentálních schopností ani závažné narušení zrakového či sluchového vnímání, byl „orientován“ osobou, časem i místem

a objektivně se v obvyklém prostředí orientoval. Nebyla přítomna vážná porucha funkce horních končetin či mluvidel. Při sociálním šetření neměl žalobce s komunikací vážný problém, resp. otázkám rozuměl a adekvátně na ně reagoval, nebylo možné základní životní potřebu „komunikace“ zohlednit jako nezvládanou. Žalobce vlastnoručně podepsal návrh na změnu výše přiznaného příspěvku i oznámení o poskytovateli pomoci. „Stravování“ rovněž není možno zohlednit jako nezvládané, jelikož žalobce netrpěl dlouhodobým nebo trvalým postižením horních končetin a nebylo dokumentováno ani postižení hybnosti kloubů horních končetin. Byly zachovány dostatečné smyslové a duševní schopnosti i motorika rukou. Informace z provedeného sociálního šetření dokládají, že žalobce byl schopen se sám najít běžným způsobem. K „výkonu fyziologické potřeby“ nebylo prokázáno závažné postižení pohybového či nosného ústrojí ani trvalá závažná inkontinence, dostatečné duševní smyslové schopnosti žalobci umožňují zvládání této životní potřeby. Realizované sociální šetření prokázalo, že žalobce byl schopen se sám vyprázdnit i provést následnou očistu. K namítané „péči o zdraví“ žalovaný uvedl, že jednak nezvládání této základní životní potřeby v odvolání nebylo dáno, jednak ze sociálního šetření bylo zjištěno, že s ohledem na absenci pohybového postižení či vážné duševní či zrakové poruchy byl žalobce schopen předepsané léky užívat samostatně. Pokud žalobce namítal, že není schopen ošetřit si drobná poranění, nelze toto uznat jako důvodné, jelikož se nejedná o potřebu každodenní, nebyly zjištěny žádné zdravotní důvody, pro které by bylo zapotřebí každodenně provádět ošetření. Ve volném čase se žalobce věnoval sledování televizních pořadů, četbě a luštění křížovek, je tedy schopen výkonu „osobních aktivit“ odpovídajících věku a zdravotnímu stavu. V případě posudku OSSZ či PK MPSV se nejedná o závazné stanovisko, neboť posudky nenesou atributy závazného stanoviska. Žalovaný odmítl námitku vnitřní rozpornosti napadeného rozhodnutí – ačkoliv žalovaný nezpochybnil dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav žalobce, nepřisvědčil jeho zrušení ani neuvádí, že tento zdravotní stav odpovídá vyššímu stupni závislosti, žalobce nezvládal 4 základní životní potřeby. Při hodnocení schopnosti zvládat jednotlivé základní životní potřeby se hodnotí funkční dopad dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu na tuto schopnost. Současně musí existovat příčinná souvislost mezi poruchou funkční schopnosti z důvodu nepříznivého zdravotního stavu a pozbytí schopnosti zvládat základní životní potřebu v přijatelném standardu. Funkční schopnosti se hodnotí z využívání zachovaných potenciálů a kompetencí fyzické osoby a využívání běžně dostupných pomůcek, prostředků, předmětů denní potřeby nebo vybavení domácnosti, veřejných prostor nebo s využitím zdravotnického prostředku. Na zjištění podle lékařských nálezů posudková komise aplikovala jednotlivá ustanovení zákona o sociálních službách, samotná diagnóza ještě nemusí znamenat nezvládání základní životní potřeby. Žalovaný pak vycházel ze souhrnného posudku posudkové komise a sociálního šetření. Nikoliv žalovaný, pouze posudkoví lékaři jsou oprávněni hodnotit a posuzovat zdravotní stav osoby pro účely příspěvku na péči. Z posudku posudkové komise je zřejmé, že hodnotil stupeň závislosti na základě kompletní podkladové dokumentace, posudková zjištění byla v korelaci s provedeným sociálním šetřením, a proto žalovaný nepochyboval o objektivitě a správnosti posouzení stupně závislosti posudkovou komisí.

[3] V soudním řízení správním byl vyhotoven v souladu s § 64 s. ř. s. a § 127

o. s. ř. posudek znalce MUDr. V. L. ze dne 14. 1. 2014. Soud provedl důkaz tímto posudkem při jednání dne 10. 2. 2014.

[4] Znalec ve svém posudku po vlastním vyšetření žalobce v místě jeho bydliště dospěl k závěru, že žalobce v rozhodném období od 31. 10. 2012 do 2. 5. 2013 z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nebyl schopen zvládat v přijatelném standardu 6 z 10 úkonů základních životních potřeb, a to úkony mobility, oblékání a obouvání, tělesné hygieny, péče o zdraví, osobní aktivity a péče o domácnost a nezvládání každého tohoto úkonu znalec konkrétně odůvodnil.

[5] Znalec ve svém posudku velmi podrobně popsal veškerá zdravotní postižení a onemocnění žalobce, včetně nadváhy stupně II, dlouhodobé bolesti kyčlí, stav po implantaci totální endoprotézy levé kyčle v roce 2004. Klinicky je patrné snížení rozsahu pohybu a bolestivost při pohybu, na pravé kyčli je roky přítomna artróza III. – IV. stupně a provedení implantace totální endoprotézy na tomto kloubu je ze zdravotních důvodů (interních) kontraindikováno. Artróza pravé kyčle je dekompenzovaná, pohyb je výrazně omezen a je výrazně bolestivý. Žalobce zvládne kyčel částečně pokrčit, v ostatních rovinách je kloub prakticky nepohyblivý. Pokročilá artróza je přítomna i na obou kloubech kolenních. V pravém koleni již není možné provést plnou extenzi (narovnání končetiny), což mimo jiné snižuje opěrnou funkci končetiny. Žalobce se léčí s ischemickou chorobou dolních končetin (nedokrvení) která vedla k přítomné těžké neuropatii dolních končetin akrálně (postižení nervů dolních končetin), prokázanou i objektivním vyšetřením (EMG). Klinicky se stav projevuje lehčím ochrnutím dolních končetin, pocitem chladu a jinými nepříjemnými projevy (parestezie). V roce 1985 žalobce prodělal srdeční infarkt, roky trpí chronickou ischemickou chorobou srdeční se syndromem angíny pectoris (námahové srdeční bolesti na prsou), revaskularizace srdečních cév (SKG, obnovení krevního průtoku) pro uvedené obtíže při zjištěné stenóze RC (zúžení srdeční tepny) proběhla v roce 2004 (řešena PTCA a stentem). Na srdci je dále popisovaná hypertrofická kardiomyopatie (patologie srdeční svaloviny) s dominantním postižením septa (srdeční přepážky). Je popisovaný stav po diastolickém srdečním selhání při dekompenzaci v roce 2011 a dlouhodobě diastolická dysfunkce (chronické srdeční selhávání). Funkční stav je hodnocen stupněm NYHA II až III. V kombinaci s chronickou obstrukční chorobou plicní stavu II až III (stav po její exacerbaci – kritické zhoršení v listopadu 2012) je klinický funkční stav kardiopulmonálního aparátu velmi neuspokojivý a vede k dušnosti, která se objevuje nejen při chůzi, ale i při polohování na lůžku či oblékání. Dále se žalobce léčí s HLP (vyšší hladina tuků v krvi, asymptomatická onemocnění), divertikulóza tračníku (výchlipky tlustého střeva, mohou být zažívací obtíže), vnější a vnitřní hemoroidy, adenokarcinomem prostaty T1cNxMx (zhoubné onemocnění prostaty, stav dosud příznivě stabilizovaný) s močovou inkontinencí a nutností používat trvale močový katetr, kolísavou hypertenzí, metabolickým syndromem, chronickou cerebrální (mozkovou) oběhovou insuficiencí při USG nálezů AS plátu nad 70 % (sklerotický plát na krční tepně) na levém bulbu (klinicky asymptomatická). Jsou přítomny chronické bolesti páteře, zejména v úseku bederním. V roce 2012 byl rovněž zjištěn závažný syndrom poruchy dechu ve spánku (spánková apnoe).

[6] Znalec při shrnutí významnosti uvedených diagnóz pro posudkové účely dospěl k závěru, že žalobce je značně omezen dušností z důvodů hraniční srdeční a plicní kompenzace. Dušnost se objevuje i při běžné fyzické námaze. Dále je v popředí postižení nosných kloubů dolních končetin pokročilou artrózou se závažným omezením hybnosti, zejména pravé kyčle a lehkým ochrnutím dolních končetin při polyneuropatii, přičemž na slabosti dolních končetin se spolupodílí dekompenzace z inaktivity. Inaktivita vede i k výraznějšímu omezení hybnosti kloubů, než by odpovídalo stupni artrózy či stavu po totální endoprotéze. Příčinou výsledného klinického (funkčního) stavu je kombinace uvedených postižení a důsledky těchto stavů, které vedly k závažnému omezení fyzické aktivity, zejména chůze, kdy stav je již hraniční s imobilitou. O závažnosti stavu svědčí například i neurologický nález ze dne 25. 6. 2012, kde je popisována klidová dušnost či nutnost hospitalizace na klinice plicních nemocí a TBC od 1. 11. 2012 do 12. 9. 2012 pro kritickou dušnost i v klidovém stavu. Nález kliniky dále popisuje, že žalobce je ležící, nechodí kvůli bolestem kloubů, je na invalidním vozíku. Ve spánku byly pozorovány zástavy dechu. Dalším zatěžujícím faktorem je zavedení permanentního močového katetru napojeného na sběrný sáček s nutností pravidelných výměn a hygienické péče. Popsané obtíže jsou chronické, roky trvající, pozvolna progredující. Prognóza je nepříznivá, reverzibilita není možná. U žalobce nelze prokázat podstatnější narušení schopnosti duševních, není přítomno závažnější postižení zraku. Je přítomna nedoslýchavost, hlasitější řeči ale dobře rozumí.

[7] K posudku LPS OSSZ Olomouc ze dne 19. 11. 2000 12 znalec uvedl, že je stručný a omezuje se převážně na konstatování diagnostického souhrnu. Fakticky funkční stav žalobce kromě jedné věty ohledně mobility popisovaný není, pouze je uveden výpis ze sociálního šetření. Rovněž není zdůvodněno, jakým způsobem lékař dospěl k závěru, že žalobce nezvládá uvedené 4 konkrétní základní životní potřeby. Posouzení nebylo provedeno v přítomnosti žalobce. V posudku nejsou uvedena některá onemocnění či postižení, posudek postrádá atributy úplnosti i přesvědčivosti. K posudku PK MPSV ze dne 21. 8. 2013 znalec uvedl, že diagnostický souhrn lze považovat za úplný. Na podkladě doložených lékařských zpráv lze dostatečně dovodit funkční postižení. V oblastech hodnocení zdravotního stavu ve vztahu k hodnoceným základním životním potřebám chybí korelace mezi stanoveným prvním stupněm závislosti a popisem stavu žalobce jak lékařských nálezech i v sociálním šetření. Závěr je nepřesvědčivý a posudkově podhodnocený. Nelze souhlasit zejména s názorem, že nebylo prokázáno závažné postižení pohybového či nosného ústrojí ani trvalá závažná inkontinence – žalobce má trvalý močový katetr. V posudku není záznam z ortopedických vyšetření, je uveden pouze odkaz na nález MUDr. K. ze dne 27. 3. 2013 - zpráva není popsána - informace o stavu pohybového aparátu zejména nosných kloubů v daném případě tvoří posudkově významnou a rozhodnou skutečnost.

[8] S posudkem byli seznámeni oba účastníci řízení, žalobce s posudkem vyslovil souhlas u jednání soudu a žalovaný nevznesl proti posudku žádné námítky. Žádné další dokazování žádný z účastníků řízení již nenavrhoval a ani soud neshledal potřebu ho provádět.

[9] Podle § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s. ř. s.“), při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, s přihlédnutím k rozhodné době od podání žádosti do data vydání napadeného rozhodnutí.

[10] Po provedeném řízení krajský soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

[11] Podle § 8 odst. 2 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění účinném v roce 2013, osoba starší 18 let věku se považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve

a) *stupni I (lehká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat tři nebo čtyři základní životní potřeby,*

b) *stupni II (středně těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat pět nebo šest základních životních potřeb,*

c) *stupni III (těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat sedm nebo osm základních životních potřeb,*

d) *stupni IV (úplná závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat devět nebo deset základních životních potřeb,*

a vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby.

[12] Krajský soud provedeným řízením a dokazováním vzal za prokázané, že žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky v Olomouci ze dne 3. 1. 2013, č. j. MPSV–UP/16602/13/AIS–SSL, kterým byla žalobci zamítnuta žádost o zvýšení příspěvku na péči. Výrok svého rozhodnutí žalovaný odůvodnil výsledkem posouzení stupně závislosti posudkovou komisí Ministerstva práce sociálních věcí, podle kterého žalobce je osobou závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I (lehká závislost). Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce vzhledem ke svému zdravotní stav byl schopen zvládnout 4 ze základních životních potřeb: mobilita, oblékání a obouvání, tělesná hygiena péče o domácnost. U zbývajících základních životních potřeb považovalo ministerstvo za prokázané, že by je měl žalobce schopen samostatně vykonat vzhledem ke svému zdravotnímu stavu. Posouzení stavu žalobce proběhlo v jeho nepřítomnosti i v nepřítomnosti zplnomocněného zástupce a platnost posudku posudkové komise byla stanovena trvale. Zbýlý obsah odůvodnění napadeného rozhodnutí se shoduje s již podrobně popsáním vyjádřením žalovaného.

[13] Soud konstatuje, že odůvodnění napadeného rozhodnutí je velmi podrobné a proto soud neshledal jeho nepřezkoumatelnost, neboť se vypořádal se všemi námitkami žalobce v návaznosti na posudek o stanovení stupně závislosti - otázka správnosti odpovědí byla pak věcí dalšího dokazování u soudu.

[14] S ohledem na podrobnost žaloby, přesvědčivé a relevantní námitky žalobce a procesní stav věci (poukaz na rozpor posudků OSSZ a PK MPSV se zjištěními ošetřujících lékařů, zdravotní stav žalobce, který byl zjevný při jednání soudu a osobní účasti žalobce na něm) soud v souladu s principem efektivity jak správního řízení tak soudního řízení správního poučil žalobce a provedl důkaz znaleckým posudkem MUDr. V. L., znalce z oboru zdravotnictví se specializací posudkové lékařství, ze dne 14. 1. 2014. Soud vzal za prokázané vzhledem k přesvědčivému odůvodnění a argumentaci znalce v jeho posudku, že žalobce není schopen zvládnout 6 základních životních potřeb.

[15] Přezkoumává-li krajský soud správní rozhodnutí žalované o nároku na dávku podmíněnou zdravotním stavem, je rozhodnutí soudu především závislé na odborném lékařském posudku. V soudním řízení správním ve věcech příspěvků na péči není dána kompetence posudkových komisí MPSV (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb.). Proto, dále s ohledem na námitky žalobce, charakter souzené věci a zjištěný skutkový stav v tomto řízení byl vypracován znalecký posudek a proveden jako důkaz.

[16] Protože se soud spokojil s písemným vyjádřením znalce, neměl o něm pochybnosti pro jeho přesvědčivost a úplnost podkladů, již jej nevyslychal ani nežádal o vysvětlení.

[17] Podle § 64 s. ř. s. a § 125 o. s. ř. (zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů) *za důkaz mohou sloužit všechny prostředky, jimiž lze zjistit stav věci, zejména výslech svědků, znalecký posudek, zprávy a vyjádření orgánů, fyzických a právnických osob, notářské nebo exekutorské zápisy a jiné listiny, ohledání a výslech účastníků. Pokud není způsob provedení důkazu předepsán, určí jej soud.*

[18] Podle § 64 s. ř. s. a § 127 odst. o. s. ř. *závisí-li rozhodnutí na posouzení skutečností, k nimž je třeba odborných znalostí, vyžádá soud u orgánu veřejné moci odborné vyjádření. Jestliže pro složitost posuzované otázky takový postup není postačující nebo je-li pochybnost o správnosti podaného odborného vyjádření, ustanoví soud znalce. Soud znalce vyslechne; znalci může také uložit, aby posudek vypracoval písemně. Je-li ustanoveno několik znalců, mohou podat společný*

posudek. Místo výslechu znalce může se soud v odůvodněných případech spokojit s písemným posudkem znalce.

[19] Podle § 77 odst. 2 s. ř. s. *soud jím provedené důkazy hodnotí jednotlivě i v jejich souhrnu i s důkazy provedenými v řízení před správním orgánem a ve svém rozhodnutí vyjde ze skutkového a právního stavu takto zjištěného.*

[20] Rozdíl znaleckého posudku oproti hodnocení v posudku PK MPSV ze dne 11. 4. 2013 spočívá v hodnocení dvou základních životních potřeb, a to péče o zdraví a osobní aktivity. V napadeném rozhodnutí žalovaný uvedl, že žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí netrpěl závažným pohybovým postižením, nebyla prokázána vážná duševní porucha či porucha zraku. Sociální šetření doložilo skutečnost, že žalobce byl schopen předepsané léky užívat samostatně. U žalobce ke dni vydání napadeného rozhodnutí nebylo diagnostikováno závažné postižení funkce končetin a rovněž nebylo prokázáno trvalé nebo dlouhodobé omezení funkce zraku a sluchu, ani vážné omezení duševních schopností. Bylo zjištěno, že žalobce ve volném čase sledoval televizní pořady, věnoval se četbě časopisů nebo luštění křížovek. Naproti tomu znalec ve svém posudku uvedl, že žalobce není schopen denní péče o močový katetr a výměny sběrných sáčků, při nasazování inhalační masky potřebuje pomoc, nezvládá rehabilitaci pohybového ústrojí; léky je schopen užívat sám. K osobním aktivitám znalec uvedl, že za stavu, kdy žalobce je stěží schopen chůze po bytě a trpí řadou v posudku popsanych obtíží, zejména bolestmi a dušnostmi, jsou osobní aktivity minimální. Žalobce není schopen se vzdělávat, vykonávat zaměstnání, mít volnočasové aktivity, vyřizovat své záležitosti a vstupovat do vztahů s jinými lidmi. Pokud některou z uvedených aktivit žalobce dílčím způsobem vykonává, je to hluboce pod úroveň přijatelného standardu.

[21] K tomu soud konstatuje (při vědomí zpětnosti posuzování stavu žalobce nejpozději do data 2. 5. 2013), že žalobce se dostavil na obě soudní jednání na invalidním vozíku v doprovodu rodinných příslušníků (jeho mobilitu zajišťovaly vždy rodinní příslušníci), očividně trpěl dušnostmi v klidovém stavu a nedoslýchavostí. Žalobce se narodil v roce 1933. Dále soud poukazuje na to, že posudková komise nevyhodnotila řádně všechny lékařské zprávy tak, jak bylo shora citováno ze vedeného znaleckého posudku, a její posudek je neúplný a rozporný, zejména se skutečným stavem a lékařskými zprávami. Nutno podotknout, že žalobce žádný posudkový lékař ve správním řízení vůbec neviděl, viděl ho až znalec v soudním řízení správním.

[22] Krajský soud nezpochybnil závěr znaleckého posudku pro jeho přesvědčivé odůvodnění a pro své rozhodnutí převzal závěr posudku o počtu nezvládaných základních životních potřeb.

[23] Krajský soud proto zrušil rozhodnutí žalovaného pro vady řízení, neboť žalovaný si ve správním řízení neopatřil důkazy v takovém rozsahu, aby byl prokázán skutečný stav věci. Současně krajský soud vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení. Žalovaný znovu ve věci rozhodne, přičemž bude vycházet z právního názoru krajského soudu, že žalobce byl v období od 31. 10. 2012 osobou závislou na pomoci jiné fyzické osobě ve stupni II (středně těžká závislost).

[24] Soud přiznal úspěšnému žalobci náhradu nákladů řízení, žalovaný nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 a 2 s. ř. s.). Žalobce doložil technický průkaz a byť v žádosti o přiznání náhrady nákladů řízení uvedl mimo jednání soudu cesty k „advokátnímu poradenství a všechny lékařské prohlídky,“ konkretizována jsou pouze soudní jednání. Ta byla dvě, 18. 9. 2013 a 10. 2. 2014. Soud proto přiznal jízdné pouze k doloženým jednáním, tj. soudním, a to ve výši 378 Kč. Jízdné k jednání soudu dne 18. 9. 2013 činilo 190 Kč [výpočet: spotřeba dle technického průkazu je 8,6 l / 100 km krát 36,50 Kč (cena nafty dle vyhlášky č. 472/2012 Sb.) = 309,6 / 100 = 3,10 + 3,70 Kč (dle téže vyhlášky) = 6,80 (sazba za 1 km jízdy) násobeno 28 km (cesta z bydliště žalobce do sídla soudu a zpět) = 190 Kč]. Jízdné k jednání soudu dne 10. 2. 2014 činilo Kč [výpočet: spotřeba dle technického průkazu je 8,6 l / 100 km krát 36 Kč (cena nafty dle vyhlášky č. 435/2013 Sb.) = 309,6 / 100 = 3,10 + 3,60 Kč (dle téže vyhlášky) = 6,70 (sazba za 1 km jízdy) násobeno 28 km (cesta z bydliště žalobce do sídla soudu a zpět) = 188 Kč].

[25] Žalovaný je povinen zaplatit státu na účet Krajského soudu Ostravě náhradu nákladů řízení ve výši uhrazeného znalečného 10.239 Kč, které bylo přiznáno znalci usnesením zdejšího soudu ze dne 16. 1. 2014, v souladu s § 60 odst. 1 a 4 s. ř. s.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě do dvou týdnů po doručení usnesení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské nám. 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaje

o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Olomouci dne 10. 2. 2014

Za správnost vyhotovení:
Markéta Chrudinová

JUDr. Martina Radkova v. r.
samosoudkyně